

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci
OIB: 77561654785

Poslovni broj: Pn-12/2026-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, po sucu Ivani Božić Piščak kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Branka Krekman, iz Komletinaca, M. Gupca 6a, OIB: 99998043855, zastupan po punomoćnicima, odvj. iz Odvjetničkog društva Ostović & Rakušić d.o.o. iz Osijeka, protiv tuženika Vinkovački vodovod kanalizacija d.o.o. Vinkovci, D.Ž. Karle 47A, OIB: 30638414709 zastupanog po punomoćnici Nedi Brčić, odvjetnici iz Vinkovaca, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane dana 18.lipnja 2026. godine u prisutnosti odvjetničke vježbenice Katarine Posavčić, u uredu zamjenika punomoćnika tužitelja Jurice Barbarić, odvj. u Vinkovcima i zamjenika punomoćnika tuženika Ane Neralić, odvj. iz Vinkovaca, potom donijete i objavljene presude na ročištu za objavu održanom 10.srpnja 2026.godine, dana 10.srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Branka Krekman koji glasi:

" Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati u roku od 8 dana iznose potrošene vode u iznosu od 296,64 EUR sa zateznom kamatom od koja teče od plaćanja svakog pojedinog računa u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015. godine, a od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. pa sve do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to kako slijedi:

- za mjesec rujan 2014. godine iznos od 8,25 EUR tekućom od dana 10. listopada 2014.g.;
- za mjesec listopad 2014. god. iznos od 9,29 EUR tekućom od dana 17. studenog 2014.g.;
- za mjesec studeni 2014. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 12. prosinca 2014.g.;
- za mjesec prosinac 2014. god. iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 15. siječnja 2015.g.;
- za mjesec siječanj 2015. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 12. veljače 2015.g.

- za mjesec veljača 2015. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 10. ožujka 2015.g;
- za mjesec ožujak 2015. godine iznos od 13,93 EUR tekućom od dana 10. travnja 2015.g;
- za mjesec travanj 2015. godine iznos od 9,29 EUR tekućom od dana 11. svibnja 2015.g;
- za mjesec svibanj 2015. godine iznos od 9,29 EUR tekućom od dana 6. srpnja 2015.g;
- za mjesec lipanj 2015. godine iznos od 7,22 EUR tekućom od dana 10. srpnja 2015.g;
- za mjesec srpanj 2015. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 12. kolovoza 2015.g;
- za mjesec kolovoz 2015. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 23. rujna 2015.g;
- za mjesec rujan 2015. godine iznos od 15,48 EUR tekućom od dana 13. listopada 2015.g;
- za mjesec listopad 2015. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 16. studenog 2015.g;
- za mjesec studeni 2015. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 11. prosinca 2015.g;
- za mjesec prosinac 2015. godine iznos od 6,71 EUR tekućom od dana 13. siječnja 2016.g;
- za mjesec siječanj 2016. godine iznos od 8,25 EUR tekućom od dana 12. veljače 2016.g;
- za mjesec veljača 2016. godine iznos od 8,25 EUR tekućom od dana 14. ožujka 2016.g;
- za mjesec ožujak 2016. godine iznos od 6,19 EUR tekućom od dana 14. travnja 2016.g;
- za mjesec travanj 2016. godine iznos od 5,16 EUR tekućom od dana 13. svibnja 2016.g;
- za mjesec svibanj 2016. godine iznos od 5,16 EUR tekućom od dana 16. lipnja 2016.g;
- za mjesec lipanj 2016. godine iznos od 14,45 EUR tekućom od dana 12. srpnja 2016.g;
- za mjesec srpanj 2016. godine iznos od 10,83 EUR tekućom od dana 11. kolovoza 2016.g;
- za mjesec kolovoz 2016. godine iznos od 10,83 EUR tekućom od dana 12. rujna 2016.g;
- za mjesec rujan 2016. godine iznos od 5,16 EUR tekućom od dana 11. listopada 2016.g;
- za mjesec listopad 2016. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 14. studenog 2016.g;
- za mjesec studeni 2016. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 12. prosinca 2017.g;
- za mjesec prosinac 2016. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 10. siječnja 2017.g;
- za mjesec siječanj 2017. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 13. veljače 2017.g;
- za mjesec veljača 2017. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 13. ožujka 2017.g;
- za mjesec ožujak 2017. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 15. svibnja 2017.g;
- za mjesec svibanj 2017. godine iznos od 0,51 EUR tekućom od dana 12. lipnja 2017.g;
- za mjesec lipanj 2017. godine iznos od 8,77 EUR tekućom od dana 11. srpnja 2017.g;
- za mjesec srpanj 2017. godine iznos od 8,25 EUR tekućom od dana 11. kolovoza 2017.g;
- za mjesec kolovoz 2017. godine iznos od 2,58 EUR tekućom od dana 13. rujna 2017.g;

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi ovom parnicom prouzročeni mu parnični trošak, sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja I-stupanjske presude pa sve do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju Branku Krekman, iz Komletinaca, M. Gupca 6a, OIB: 99998043855, naknaditi troškove parničnog postupka tuženiku Vinkovački vodovod kanalizacija d.o.o. Vinkovci, D.Ž. Karle 47A, OIB: 30638414709, u iznosu od 528,89 eura eura, (slovima: petstodvadesetiosam eura i osamdesetidevet centi) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. srpnja 2026.g. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja

banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

III. Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadu troška ovog postupka preko dosuđenog iznosa od 528,89 eura.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je 21. kolovoza 2017. podnio tužbu protiv tuženika radi isplate. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je krajnji korisnik vodnih usluga tuženika u vodoopskrbnom sustavu Komletinci, na potrošačkom mjestu 2403-021, Komletinci, Matije Gupca 6A i to vode namijenjene ljudskoj potrošnji. U razdoblju od kolovoza 2014. do podnošenja tužbe tuženik je tužitelju isporučivao neispravnu vodu koja sadrži štetne tvari u koncentracijama koje predstavljaju opasnost za zdravlje ljudi, a naplaćuje isporučenu vodu po cijenama ispravne vode za ljudsku potrošnju. Tuženik je dana 3.4.2017. obavijestio korisnike vodnih usluga u naselju Komletinci kako se voda isporučena u navedenom mjestu može koristiti za sanitarne potrebe, ali ne i za piće i kuhanje. Tužitelju je do travnja 2017. isporučivana voda s lokacije Crpilište Komletinci – Livade, a od travnja 2017. do podnošenja tužbe voda s lokacije Lokalni vodovod Otok, Skorotinci i stoga analitičko izvješće s lokacije Zdenci nije relevantno za ovaj postupak. Ne spori da je isporučenu vodu potrošio, već spori ispravnost isporučene vode. Tijekom postupka tužitelj mijenja pravnu osnovu tužbenog zahtjeva pa umjesto naknade štete potražuje utuženi iznos s osnova stjecanja bez osnove. Slijedom navedenog, konačno postavljenim tužbeni zahtjevom (list 200-201 spisa) od 09. lipnja 2026.g., predlaže sudu da naloži tuženiku da isplati tužitelju iznose definirane u računima pod „vodoopskrba“ uvećane za PDV 13%, u visini od 296,64 eura ukupno, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako tužitelj Branko Krekman nije korisnik vodnih usluga te ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Oспорava da je tuženik od kolovoza 2014. do podnošenja tužbe isporučivao vodu koja sadrži štetne tvari u koncentracijama koje su opasne za zdravlje. Navodi da je tužitelj stvarno potrošio vodu koja je fakturirana te da ne postoji šteta, a stoga ni odgovornost za štetu. Kemijski sastav vode nije posljedica onečišćenja, već prirodnih reduktivnih uvjeta u vodonosnoj sredini. Navodi da nisu ispunjene pretpostavke stjecanja bez osnove budući da u konkretnom slučaju postoji pravni posao na temelju kojeg je tužitelj vršio uplate. Iz činjeničnih navoda tužitelja proizlazi da u konkretnom slučaju tužitelj osporava materijalne nedostatke stvari. Tuženik tužitelju niti ne isporučuje i ne naplaćuje vodu za piće, već vodne usluge, vodoopskrbu i odvodnju. Slijedom navedenog, predlaže sudu odbiti tuženi zahtjev u naknadu troškova parničnog postupka.

3. U dokaznom dijelu postupka izvršen je uvid u analitička izvješća (list 6-12 spisa), račune i obavijesti (list 13-17 spisa), dokumentaciju (list 21-24 spisa), financijske kartice (list 25-29, 79-82 spisa), opći i tehnički uvjeti (list 35-61 spisa), prigovor i odgovor (list 67-71 spisa), dokumentaciju (list 75-77 spisa), račune (list 87-123 spisa).

3.1. Sud nije proveo dokaz vještačenjem na okolnosti ispravnosti vode i mogućnosti korištenja iste za piće i tehničke potrebe obzirom je tužitelj povukao ovaj dokazni prijedlog, te je odbio kao nepotreban dokazni prijedlog tuženika za

saslušanjem svjedoka predloženih u odgovoru na tužbu, budući je tužitelj odustao od vještačenja, a ovi svjedoci su se trebali očitovati na okolnosti prilikom uzimanja uzoraka vode.

4. Temeljem provedenog dokaznog postupka, cijeneći brižljivo i savjesno svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sukladno odredbi čl. 8. Zakon o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, u daljnjem tekstu: ZPP) sud je utvrdio slijedeće:

5. Među strankama je sporno je li isporučena voda štetna za zdravlje tužitelja, pitanje je li tužitelj pretrpio štetu, odnosno jesu li ispunjeni uvjeti stjecanja bez osnove.

6. U odnosu na spornu činjenicu neispravnosti i štetnosti isporučene vode za zdravlje tužitelja, sud je pročitao rješenje Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske od 20.03.2016., analitičko izvješće od 15.4.2016. i od 25.8.2016., obavijest tuženika korisnicima vodnih usluga, dopis i odluku Hrvatskih voda.

7. Uvidom u rješenje Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske od 20.03.2016. sud je utvrdio da tuženiku nije odobreno odstupanje od M.D.K. vrijednosti za arsen te da je voda neispravna, a da je uzrok neispravnosti prirodni sastav podzemne vode.

7.1. Uvidom u analitičko izvješće Zavoda za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije od 15.4.2016., sud je utvrdio da na dan 22.2.2016. na lokaciji Crpilište Komletinci – Livade rezultati analize sirove vode ne ispunjavaju parametre propisane Zakonom o vodi za ljudsku potrošnju (NN br. 56/13, 64/15). Uvidom u analitičko izvješće od 25.8.2016. sud je utvrdio da na dan 18.7.2016. na lokaciji Lokalni vodovod Otok, Skorotinci rezultati analize sirove vode ne ispunjavaju parametre propisane Zakonom o vodi za ljudsku potrošnju (NN br. 56/13, 64/15).

7.2. Uvidom u obavijest tuženika korisnicima vodnih usluga Komletinci od 3.4.2017. proizlazi da se isporučena voda može koristiti za sanitarne potrebe, ali ne i za piće i kuhanje.

7.3. Slijedom gore navedenih dokaza sud je nedvojbenim utvrdio da je isporučena voda za područje Komletinci u utuženom razdoblju neispravna za piće. Takav zaključak proizlazi iz rješenja Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske od 20.03.2016., analitičkih izvješća od 15.4.2016. i od 25.8.2016., obavijesti tuženika od 3.4.2017. S tim u vezi, sud ističe da rješenje Ministarstva zdravlja te analitička izvješća Zavoda za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije imaju svojstvo javne isprave, u smislu čl. 230. ZPP-a, te se oborivo predmnijeva da je istinito ono što se njima potvrđuje ili određuje. Predloženim dokazima tuženik nije uspio oboriti navedene predmnijeve niti dokazati da je isporučena voda za korisnike na području Komletinaca ispravna za piće. Navedenu činjenicu izrijekom je potvrdio i tuženik u obavijesti korisnicima od 3.4.2017.

8. Čl. 1. st. 3. Općih i tehničkih uvjeta isporuke vodnih usluga (dalje: Opći uvjeti) propisuje da je tuženik isporučitelj vodne usluge opskrbe pitkom vodom i odvodnje otpadnih voda. Čl. 40. Općih uvjeta propisuje da je isporučitelj dužan osigurati kvalitetnu isporuku vodnih usluga, a čl. 41. st. 1. Općih uvjeta propisuje da se pod kvalitetnom isporukom vodne usluge javne vodoopskrbe podrazumijeva isporuka

zdravstveno ispravne vode za piće. Članak 78. st. 1. Općih uvjeta propisuje da korisnici usluga odnosno potrošači plaćaju izmjerenu količinu pitke vode iz vodoopskrbnog sustava prema važećoj cijeni određenoj Odlukom o cijeni vodnih usluga, a sukladno Zakonu o vodama.

8.1. Prema odredbi čl. 342. st. 1. ZOO-a, vjerovnik je ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti obvezu savjesno i u svemu kako ona glasi. Prema st. 2. istog članka, ako dužnik ne ispuni obvezu u svemu kako ona glasi ili zakasni s ispunjenjem, vjerovnik pored ispunjenja ima pravo tražiti i naknadu štete koju je zbog toga pretrpio, što znači da vjerovnik uvijek ima pravo na naknadu štete i to umjesto ispunjenja ili zajedno s ispunjenjem. U ovom predmetu tužitelj traži naknadu štete po osnovi ugovorne odgovornosti za štetu, koja nastaje kada je šteta uzrokovana povredom ugovorne obveze pod kojom se u smislu odredbe čl. 342. st. 1. ZOO-a razumijeva neispunjenje obveze ili zakašnjenje s njezinim ispunjenjem. Za postojanje te odgovornosti osim općih pretpostavki odštetne odgovornosti (štetna radnja, šteta, uzročna veza između štetne radnje i štete, protupravnost) moraju postojati još dvije dodatne pretpostavke, a to su postojanje ugovora, odnosno ugovorne obveze i povreda te obveze. Protupravnost neispunjenja ili zakašnjenja s ispunjenjem proizlazi iz odredbi čl. 342. st. 1. i 2. ZOO-a koje nalažu dužniku da svoju obvezu ispuni savjesno i u svemu kako ona glasi te da vjerovniku nadoknadi štetu u slučaju neispunjenja ili zakašnjenja u ispunjenju obveze. Stoga je svako neispunjenje, manjkavo ispunjenje ili zakašnjenje u ispunjenju objektivno protupravno, ukoliko ne postoje okolnosti koje protupravnost isključuju. Prema čl. 343. ZOO-a, dužnik se oslobađa odgovornosti za štetu, ako dokaže da nije mogao ispuniti svoju obvezu, odnosno da je zakasnio s ispunjenjem obveze zbog vanjskih, izvanrednih i nepredvidivih okolnosti nastalih poslije sklapanja ugovora koje nije mogao spriječiti, otkloniti ili izbjeći.

8.2. Iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-890/2023-4 od 3. rujna 2024.g., donesenoj u pravnoj stvari koja potječe iz iste činjenične i pravne osnove, proizlazi da postoji obveza plaćanja vode po cjeniku zdravstveno ispravne vode, ako je korisniku isporučivana zdravstveno neispravna voda, u okolnostima konkretnog slučaja, jer je tijekom postupka utvrđeno da je tužitelj za sporno razdoblje upravo zbog nedostataka isporučene vode ponudio nižu cijenu i tuženik je to prihvatio (iz Odluke o cijeni vodnih usluga br. 511/2014 proizlazi da stanovnici Komletinaca plaćaju vodu po nižoj cijeni, od 3,44 kn/m³, od stanovnika okolnih mjesta, koji plaćaju 4,22 kn/m³), pri čemu treba reći da se voda koja nije za piće može koristiti u razne druge svrhe pa ima određenu vrijednost. Valja pritom ukazati da su sudionici u obveznom odnosu dužni ispuniti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje (čl. 9. ZOO-a). Nadalje, prema čl. 410. st. 1. ZOO kupac koji je pravodobno i uredno obavijestio prodavatelja o nedostatku može po svom izboru (a) zahtijevati od prodavatelja da nedostatke ukloni, (b) zahtijevati od prodavatelja da mu preda drugu stvar bez nedostatka, (c) zahtijevati sniženje cijene i (d) izjaviti da raskida ugovor. U konkretnom slučaju tuženik je, upoznavši se s postojanjem nedostataka, koristio pravo na sniženje cijene i to ne na svoju inicijativu (nije reklamirao nedostatke - zdravstvenu ispravnost vode nakon što su otkriveni) niti je izjavio koje od navedenih prava iz čl. 410. st. 1. ZOO bira, već je prihvatio ponudu tužitelja na sniženje cijene i stoga njegova obveza postoji.

8.3. Iz svega navedenoga je razvidno kako je tuženik bio dužan isporučiti pitku vodu korisniku, odnosno tužitelju, Međutim, sud je utvrdio kako tuženik nije tužitelju odnosno korisnicima vodnih usluga u Komletinca isporučivao pitku vodu, nego

zdravstveno neispravnu vodu. Kako je tužitelj koristio isporučenu vodu, ne za piće, nego u druge svrhe, sukladno presudi Vrhovnog suda republike Hrvatske posl. br. Rev-890/2023-4 od 03. rujna 2024.g., isti je dužan i platiti cijenu za tu isporučenu vodu, sukladno računima tuženika, izdanim prema potrošnji.

8.4. S obzirom na navedeno, proizlazi da je tuženik povrijedio ugovornu obvezu, budući tužitelju nije isporučio pitku vodu, kao i da se ovdje radi o objektivno protupravnoj radnji, odnosno neispunjenju ugovorne obveze. Međutim u konkretnom slučaju, valja ispitati i postojanje ostalih pretpostavki odgovornosti za štetu, prije svega postojanje štete na strani tužitelja. Šteta je, sukladno čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima ((«Narodne novine» br. 35/05, 41/08, 78/15 u daljnjem tekstu: ZOO). umanjeње nečije imovine, sprječavanje njezina povećanja (imovinska šteta) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Imovina je skup subjektivnih imovinskih prava i interesa koji pripadaju određenom pravnom subjektu.

8.5. U konkretnom slučaju, imovinska šteta bi se eventualno sastojala u cijeni vode koju je tužitelj morao pribaviti od drugog dobavljača, a ne od tuženika, troškovima prijevoza takve vode, izgubljene dobiti zbog vremena potrebnog da se pribavi i preveze takva voda i sl. Međutim, tužitelj ne tvrdi niti predlaže dokaze radi utvrđivanja da je zbog isporuke neispravne vode pretrpio štetu na vlastitoj imovini, odnosno da je nabavljao vodu ispravnu vodu na drugi način, i stoga sud, sukladno čl. 221a ZPP-a, zaključuje da u konkretnom slučaju nije dokazano postojanje materijalne štete na strani tužitelja.

8.6. U odnosu na neimovinsku štetu, čl. 19 ZOO-a propisuje da svatko ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama propisanim zakonom, a da se pod pravima osobnosti podrazumijevaju pravo a život, tjelesno i duševno zdravlje itd. Članak 7., u vezi s člankom 219. ZPP-a propisuje su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. U navedenom članku izraženo je raspravno načelo koje je prihvaćeno u hrvatskom parničnom procesnom pravu, a koje inicijativu za prikupljanje i izvođenje dokaza prepušta strankama. Sud je samo iznimno ovlašten po službenoj dužnosti utvrđivati činjenice i izvoditi dokaze, a pod uvjetima iz čl. 3 st. 3. ZPP-a. Slijedom navedenog, tužitelj je bio dužan, ako smatra da trpi imovinsku ili neimovinsku štetu, iznijeti činjenice i predložiti dokaze na temelju kojih bi sud mogao odlučiti o postojanju štete. U konkretnom slučaju, tužitelj ne predlaže dokaze za utvrđivanje činjenice postojanja štete i stoga sud nije bio ovlašten po službenoj dužnosti utvrđivati činjenice i izvoditi dokaze koje tužitelj nije predložio, a radi utvrđivanja postojanje štete. Slijedom navedenog, a u smislu čl. 221a ZPP-a, sud zaključuje da tužitelj nije dokazao postojanje štete i stoga nisu ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu tuženika.

8.7. Jednako tako, pored objektivnog elementa protupravnosti, za postojanje odgovornosti za štetu potreban je, u pravilu, i subjektivni element protupravnosti, tj. krivnja štetnika koja postoji kada je štetnik uzrokovao štetu namjerno ili nepažnjom. S obzirom da je u ovom slučaju do štete došlo zbog vanjskih, izvanrednih i nepredvidivih okolnosti nastalih poslije sklapanja ugovora koje tuženik nije mogao spriječiti, otkloniti ili izbjeći, budući da, a kako to i proizlazi iz Stručnog mišljenja o stanju kakvoće podzemnih voda istočne Slavonije, s posebnim osvrtom na crpilište "Livade" Komletinci, "Skorotinci" Otok i "Šumarija" Otok, pojava otopljenog željeza, mangana i arsena u podzemnim vodama navedenih crpilišta nije vezana uz onečišćenje podzemnih voda, zbog unošenja štetnih onečišćivala u podzemlje, nego je posljedica

prirodnih uvjeta vodonosne sredine u kojima su kaptirana ova crpilišta, tuženik se oslobađa odgovornosti za štetu, sukladno čl. 343. ZOO-a.

9. U odnosu na tužiteljevu pravnu kvalifikaciju spora kao stjecanja bez osnove, sud navodi je stjecanje bez osnove obveznopravni odnos za čije postojanje moraju postojati sljedeće pretpostavke: prelazak dijela imovine jednog pravnog subjekta u imovinu drugog pravnog subjekta, nepostojanje osnove u pravnom poslu, odluci suda odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, smanjenje imovine na strani jednog subjekta, povećanje imovine na strani drugog subjekta te uzročna veza. Sukladno odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-890/2023-4 od 03. rujna 2024.g., u konkretnom slučaju ne radi se o stjecanju bez osnove u smislu čl. 1111. ZOO jer osnova stjecanja je ugovor o isporuci vode i ta osnova nije ni naknadno otpala (jer tužitelj nije izjavio u smislu čl. 410. st. 1 toč. 4. ZOO da raskida ugovor o isporuci vode).

10. U odnosu na prigovor tuženika da je u konkretnom slučaju eventualno riječ o materijalnim nedostacima stvari i da stoga nema uvjeta za prihvaćanje tužbenog zahtjeva, sud ističe da odgovornost za materijalne nedostatke stvari ne isključuje pravo tužitelja da se poziva na odgovornost tuženika po drugom pravnom osnovama. O odluci tužitelja ovisi na kojoj će pravnoj osnovi utemeljiti svoj tužbeni zahtjev te će isti biti prihvaćen ako tužitelj u parnici dokaže da su ispunjene pretpostavke odgovornosti. Stoga, obveznopravna pravila o materijalnim nedostacima ne isključuju pravila o odgovornosti za štetu, stjecanju bez osnove ili neispravnosti proizvoda. Za svaku pojedinu vrstu odgovornosti propisane su različite pretpostavke te se navedene odgovornosti međusobno ne isključuju. Sam tužitelj odlučuje na kojoj vrsti odgovornosti želi temeljiti svoj tužbeni zahtjev, o čemu posljedično ovisi koje će pretpostavke u postupku morati dokazati. U konkretnom slučaju, tužitelj je najprije utemeljio svoj tužbeni zahtjev na odgovornosti za štetu, a naknadno je promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva i potraživao utuženi iznos s osnove stjecanja bez osnove. Budući da sud, sukladno čl. 186. st. 3. ZPP-a, nije vezan pravnom osnovom spora, sud je utvrđivao osnovanost tužbenog zahtjeva i s osnove odgovornosti za štetu i s osnove stjecanja bez osnove. Budući da tužitelj nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, odlučeno je kao u točki I presude.

11. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl.154. st.1., u svezi s čl.155. st.1. i 2. ZPP. Naime, sud je tuženiku priznao trošak u ukupnom iznosu od 528,89 eura, te mu je priznao naknadu troškova postupka za sastav odgovora na tužbu u visini od 50 eura sukladno tbr.8. toč.1., za sastav podneska od 12. veljače 2019., 14. ožujka 2019., 20.05.2019 i od 10.06.2026.g. u visini od 50 eura za svaki podnesak sukladno tbr.8. toč.1., za pristup na ročišta od 12. veljače 2019., 25. ožujka 2019. i te 18.06.2026. priznato je po 50 eura za svako ročište sukladno tbr.9. toč.1., za sastav podneska od 17. travnja 2019.g. priznato je 12, 50 eura sukladno tbr.8. toč.3., odnosno ukupno 412,50 eura, te je obračunat PDV sukladno tbr.42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, u iznosu od 103,12 eura, i priznat je trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 13,27 eura, što daje ukupan trošak u iznosu od 528,89 eura.

11.1. Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška sastava žalbe od 05.01.2021. godine protiv prvostupanjskog rješenja od 04. siječnja 2021.g, obzirom da je žalba tuženika odbijena kao neosnovana i sastava odgovora na žalbu, budući uvidom u spis nije utvrđeno da bi tuženik uopće imao trošak sastava odgovora na žalbu u ovom predmetu.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Vinkovcima, 10.srpnja 2026.godine.

Sudac
Ivana Božić Piščak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude žalba se može podnijeti samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. Zakona o parničnom postupku te se žalba podnosi Županijskom sudu, putem ovog suda, u roku od 15 dana, u dovoljnom broju primjeraka. Žalba ne odgađa ovrhu, osim ako sud obrazloženim rješenjem odredi drukčije.

Dostaviti:

1. tužitelj po punomoćniku, odv. iz OD Ostović & Rakušić d.o.o. iz Osijeka
2. tuženik po punomoćniku Nedi Brčić, odvjetnici u Vinkovcima

Broj zapisa: **9-3088a-9b043**

Kontrolni broj: **0916b-3df25-a10ed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.